

VESZPRÉMI MEGYEI UJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 16 kor. Fél évre 8 kor.
Negyed évre 4 kor.

Lelkészek, tanítók, községi jegyzők 12 koronáért kapják a lapot.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

lfj. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Veszprém, Kossuth Lajos-utca 22.

Telefon: 174.

Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok az utcán is árusítatnak.

Jobbra-balra.

Szegény Lenin! Vajjon felgyógyul-e súlyos sebéből, amelyet a feldühödött szociálforradalmár amazon golyója okozott neki? Kívánjuk, mert őszintén sajnáljuk. Az eszméiért rajongó idealistát és embert is. De leginkább a mi békénk részesének. Mert csakis ennek volt, talán akarátán-kivül is a végrehajtója Lenin és Trockij, de nem megszemélyesítő eleven szobrai a világbékének. Ők csak akarják azt, de hiányzik a lelkükből az a nagy természeti erő, amely a békét megvalósítani tudja és fenntartani is képes; amelyik ma még a legrémesebb emberölés vérrrel öntözött országútlján, de már a béke felé hajszolja az emberiséget: a *nemzeti érzés*. Hogyan is mondja a német költő?

„Der erste König war ein tapferer Soldat;

Den letzten stürzt das Proletariat.

Dam kommt die Anarchie, die frisst die eigenen Glieder,

Und dann kommt der erste wieder.“

Most a vers haragodik soránál tartanak Oroszországban (hihetetlen gyors körforgás!) és Leninnek seblától lüktető érverése csak a ritmusát adja a költeménynek, nem a befejezését. Ez az utolsó sorban feltartóztatlanul tolatkzik előre. — Nagy okulás lehetne ez a radikális szociáldemokráciának: hogy a *vele született* nemzeti érzés, vagy mondjuk őszön is képes olyan végletekre, mint a *mesterségesen beoltott* szociális érzék. Sőt csak ez képes még igazán! De hát nem okulnak.

Tisza leve a harcterről.

Gróf Tisza István — amint megirtuk legutóbb — az olasz harctéren küzd a hazájáért. De nem tudta teljesen magával vinni a szívét, itt hagyta felét rajongva szeretett hazájában, amelyért annyi fényes csatát vívott itthon a korához és tehetségéhez inkább, csupán a puritán jelleméhez kevésbé illő küzdő porondon: a politika mocsaras területén.

A cikket, amelyet az *Az Ujság*-hoz intézett, e lap után mi is szösz szerint leközöljük. Nem azért, hogy Tisza iránt érzett mélyes tiszteletünk oltárán ismételtén áldozhassunk neki, hanem hogy ismét hallassék az a szózat, amelyet nem győzünk magunk is minden lehető alkalommal hangoztatni s amit Tisza cikke a mi képességünket meghaladó ékes tollal most ismételtén hangoztat.

Megjegyezzük, hogy az utóbbi következő cikkben idézőjel között hangsúlyozott részek nem az *Az Ujság*-ból valók, mert inkább ez, a lap is hazafiasan teljesíti a kötelességet a nemzet ébrentartása körül, hanem a radikális blokkosok — eh, ne-cifráz-zuk! — a *hazadrulók* lapjából való szemelvények.

Tisza István így ír:

Minket egzisztenciális baj már nem érhet, — ugymond *Az Ujság* 22-iki

vezércikke — ezért súlyedtünk vissza a köznapiságba, ezért van az, hogy a háborúnak csak a nyilgét érezzük immár s többé nem a komolyságát.

Istenem, hát lehet olyan vaksággal sujtott magyar ember, aki így gondolkodik? És ha akad ilyen, ha terjed ez a végzetes illuzió és érezetelni kezdi a közszellemet megnéltelyező hatását, nem kötelessége-e mindenkinek, akinek szava több-kevesebb sullyal bír az országban és mindenekelőtt nem kötelessége-e a hazafias magyar sajtónak, hogy a még mindig folyó élet-halál-harc, a még meg nem szűnt életveszély tudatára fölrázza a nemzetet s az elfásulttá, közönyössé váltaknak nap-nap után fülébe harsogja, hogy ma is a mi földarabolásunkért folytatjuk ellenségeink a küzdelmet s hogy ha — hála a nemzet emberfőitől erőfeszítéseinek — hazánk szent földjétől távolabb folytathatjuk is ezt a harckért való harcot, ez csak addig tart, amíg hű marad a nemzet önmagához, amíg kint a harctéren és bent az országban él az első háborús évek nemes, lelkes, a győzelmet biztosító hangulata.

Igaz, levértük, megöröültük éppen azoknak a közvéllén szomszédainknak erejét, akik a mi testünkre éheztek, de vajjon nem álltak-e helyettük új erők az ellenséges csalatorba? és vajjon nem hirdetik-e ezek éppen napjainkban merészebben, leplezetlenebbül, mint bármikor, hogy levért ellenségeinknek a mi szétarabolásunkra irányuló hadicéljaitak magukévá teszik.

Előttem van egy olasz repülő által ledobott, a magyar katonához magyar nyelven intézett fölhívás, amelyik arra figyelmezteti a magyar katonát, hogy „harcolnia ravasz urai ellen kell, akik ellenségei az ő jogainak s a nemzet szabadságának“. Ez a fölhívás az ántánt békecéljai közé ezeket sorozza:

a cseh-tót állam függetlensége, a melynek fiai olyan hősiésen harcoltak az oroszok, olaszok és franciák mellett;

a délszláv állam függetlensége, amely magában egyesíteni fogja a három családót: szerbeket, horvátokat és szlovéneket;

Románianak visszaállítása és egyesítése az erdélyi, bukovinai és bánáti román területekkel.

Hogy ilyen fölszólításra milyen visszhang kél a magyar katona lelkében, arról bizonyára nem kel beszélnem.

Itt, a magyar csapatok tiszta, nemes légkörében él az első idők hajálra szánt hazaszeretete, lehetetlenséget nem ismerő szent áldozatkészsége. Mit kell ennek a magyar katonának gondolnia, éreznie, ha addig, amíg messze olasz földön kemény elhatározással őrt áll hazájáért három világrész reánk törő tulerejével szemben, a távol hazából az a hír jut el felé, hogy ott visszacsúlyedtek a köznapiságba, marakodnak, üzérkednek és gyűlölködnek az emberek, hiszen tehetik, mert immár a háboru komorsága megszűnt, elmúlt felölünk a veszély.

És vajjon nem az enyészett lehellete, a fölbomlás szaga érint-e benünket, ha egyik legelterjedtebb magyar lap annak ront neki, mint gyűlölködő békebotónak, aki a becsületes magyar ember jogos fölháborodásával bélyegzi meg a magyar defétisták aknamunkáját s a hazafiasan gondolkozó magyarokat egyesülésre hívó szóattal szemben védelmébe veszi azokat, „akik nem rajonganak a vérontásért, akik tudni szeretnék, hogy miért és meddig szenvedünk“.

Mintha volna egyetlen ember az országban, aki rajongana a vérontásért és mintha nem tudná mindenki, hogy kénytelenek vagyunk szenvedni, mert életünkre törnek és addig fogunk szenvedni, amíg a cseh-tót állam, Nagy-Szerbia, Nagy-Románia és más hasonló „népfőlszabadtások“ gonosz merényletét csak a magyar hazaszeretet és a magyar vitézség harithatja el fejünkről.

Ugyanez a lap a „passzivitás lapos hazugságának“ mondja azt, hogy „megtámadott határainkat védjük“ és szemünkre veti, hogy mindenkinek van reális célja a háboruban, csak nekünk nincs. Reális célja? Hát a gonoszul megtámadott hazá védelme nem az? Hiszen ha nem az, akkor reális célja nincs csak a rablónak, csak a hódítóknak, a más életére törőnek és akkor éppen azok, akik harcias mivoltunkért vádolnak, azt vetik szemünkre, hogy hódító céllal nem folytathatjuk a háborut.

Hát vajjon mind ennek láttára nem kell-e eszünkbe jutni, hogy az Ur eszét veszi el annak, akit el akar veszíteni? És vajjon nem kell-e minden erőnk, hazánkért remegő lelkünk egész hevét, egész ékesszólását latba vetnünk, hogy az igazság tudatára ébresszük a nemzetet.

Az igazság az, hogy vad, elszánt, borzalmasan komor élet-halál-harc foly éppen napjainkban s hogy éppen a magyar nemzet sorsa, a magyar állam léte ma is kockán forog. Ellenségeink győzelme hazánk földarabolását, vagy legalább is megcsonkítását, jövőnk veszélyeztetését jelentené ma is s ezt a veszélyt csak akkor háríthatjuk el, ha a végsőre kész elszántsággal küzdjük végig a nemzeti létért vívott szent védelmi háborút.

Ebben a háboruban — minden mást félretéve — vállvetve kellene küzdeniük mindazoknak, akiknek a veszélyben forgó hazá megmentése legveszélyesebb előtt. Fatális szerencsétlenség, hogy vannak ezek között is, akiket ebben a munkában megtévesztett a pártszenvédély. Ezekben e tévedésük dacára a hazáért becsülöm s velük a háborúval kapcsolatos nemzeti érdekek szolgálatában parallel utakon haladhatok ma is.

Másként áll a dolog azokkal, akik már évek óta igyekeznek élőködni a nemzeti megpróbáltatásból és szenvedésből, akik következetesen állják alá a nemzet ellenálló képességét, erkölcsi erejét, akik konkolyt hintenek a hazában, bizalmatlanságot, gyűlölséget szítanak szövetségeseink ellen s legádázabb ellenségeink számára őrzik meg rokonszenveiket.

Ezek nem belpolitikai ellenfelek, akiktől véleménykülönbség választ el bennünket, hanem — akarva, nem akarva — a létünkre törő külellenség segítőitársai.

Háboruban vagyunk; mindenünk kockán forog. Aki ilyen pillanatban szibbasztja meg a nemzet karját, lankasztja kardot forgató jobbunkat, az ellenség, akivel mint ilyenekkel kell szembe szállnia minden becsületes magyar embernek.

Politikai hírek.

= Német igazságok az osztrákoknak. A bécsben megjelenő *Alldeutsche Zeitung* című napilap, amely az osztrák fővárosban lakó nagynémetek (tehát nem osztrákok!) közönye, végre belátta annak a sok rágalomnak és támadásnak az igazságtalanságát, amellyel az osztrák sátor minket, magyarokat elhalmoz. Megnyilatkozik tehát a magyarokkal jövőben tanúsítandó barátság mellett és az osztrák centralisták ellen, akiket gróf Tisza István is közveszélyes őrlítelnek nevezett híres újsáji beszédében. A nagynémet újság korábbi cikkeire hivatkozik, amelyekben kifejtette a magyarok és az ausztriai németek egymásra utalását. Ha egymásnak — folytatja — sok mindent a szemére vehetnének is, az bizonyos, hogy a jövőben az ausztriai németek és Magyarország magyarjai kell, hogy kezet adjanak egymásnak, ha csak nem akarnak az ántánt dédelgetett szlávjai között elmerülni. Az idő parancsolja ezt az összetartást. Ausztriában a dolgok menete sürgős elhatározást parancsol; a szláv táborban jelentős események történnek. A nagynémet újság ezután azt kívánja, hogy borítsanak fátlyot a multra, ami természetesen kisebb áldozat az ő részükre, de ezután példával mutatja meg, hogy csakugyan az engedelmesség és okos belátás szellemében közzé az összetartást. Ráter ugyanis Ausztria mostani élelmézésének kérdésére és kije-

lenti: *Nagy igazságtalanság a mi gazdasági nyomorúságunkért mindig csak a magyarokon kereskedni. Ennek a nyomorúságnak az okát az osztrák kormányokban kell megtalálni, a melyekben hiányzott minden körültekintés ahhoz, hogy a megfelelő előkészületeket megtegyék és hagyják, hogy a szerencsétlenség a nyakunkra nőjön. Rámulat arra, hogy mikor már az éhség fenyegetett, Ausztriában még akkor is a legnagyobb pazarlás folyt. Persze, amikor aztán megvolt a baj, akkor elkezdtek szidni a magyarokat, amiben az igazi osztrák „mindig nagy volt”. Pedig hát Magyarország önálló állam, amelynek kötelessége, hogy első sorban magára gondoljon és nem bolond, hogy halálos ellenségeket tápláljon és növelessen nagyra. Megérdemelték — mondja a lap — mert ausztriai németek között is vannak olyanok, akik a magyargyűlöletben versenyeznek a csehekkel. Nagy részt ezek az okai annak, ha a magyarok nem szeretnek bennünket. Bizonyos osztrák körökben és pedig olyanokban, amelyek nincsenek befolyás híján, még mindig nem nyugodnak meg abban, hogy Magyarország önálló állam, még mindig osztrák tartományt látnak benne, amelyet osztrák udvari tanácsosokkal kellene boldogítani. Ezeknek az udvari tanácsosoknak és a Danzer féle újság generálisai számára máig sem létezik 1867., amelyre pedig a magyar király felesküdött és a megértésnek ezek az urak a legfőbb akadályai, akik attól sem idegenek, hogy a magyarországi románokat fölhecceljék a bukaresti szerződés ellen. Fölszólitja Ausztria németjeit a lap, hogy nyíltan és világosan szakítsanak ezekkel a centralistákkal és ezt követelményüljék újságokban, négygyűléseken, parlamentben. Megemlíti a magyarok szövetségi hűségét, mely a németek számára értékesebb tényszerű, mint a Danzer-féle újság látszólagosága. — Ez a cikk reávilágít a német eszességre és becsületességre egyaránt. Sajnos, hogy németeknek kell ezt beválni az osztrák koponyába. Ha ugyan nem annyira megcsontosodott és még fogékony a jó tanácsra. Kétekedünk benne.*

Wekerle és Andrassy. *Wekerle* Sándor miniszterelnök külpolitikai kérdésekben, továbbá az osztrák alkotmányreform és lengyel királyság kérdésében meglátogatta Budapesten gróf Andrassy Gyulát, hogy őt, mit a másik ellenzék (az egyik a munkapárt) láthatatlan, de mégis igen látható fejét informálja. Nosza kaptak ezen a blokkosok lapjai, amelyek a munkapártot mindig hatalomlánggal és paktálással vádolták és örömmel rebesgették, hogy *Wekerle* valamiféle fuzióra akar lépni Andrassyval. — Hogyne lenne tehát nagy az elkészeredésük, amikor a hír nem igaz. Pedig bizonyára már piros bársonyszékben látták magukat.

= **Támadás Magyarország ellen.** Megírtuk, hogy valami *Danzer* Károly nevű osztrák katonatiszt a hadügyminiszterium szubvenciójának élvezése mellett egy katonai lapot szerkeszt, amelyben folytonos piszkolódások jelentek meg Magyarország ellen. A képviselőházban az ügyben elhangzott interpellációra *Wekerle* miniszterelnök oly értelemben válaszolt, hogy megszerzi az elégtételt a sérelmekért. A kormány valóban ki is tiltotta a lapot Magyarországából, de ez még nem volt elégséges. Most *Danzer* úr visszalépett a lap szerkesztésétől, amelyet *Hueber* Viktor őrnagy, katonai író vett át.

Hírek.

= **Hősi halál.** *Kustos* Jenő, Veszprém városi állatorvos, aki a mozgósítás kezdete óta mint a 741. hódvéd tüzérezred állatorvosa a harcúterem felkészített szolgálatot, aug. 13-án tifuszbetegség következtében hősi halált halt. Egy szerény, kötelességtudó, rokonszenves tisztviselő távozott el övele az élők sorából, aki méltó rá, hogy ismerősei fiatal özvegyével együtt, aki iránt igazán a legmélyeségsőbb

részvét nyilvánul meg, észintén meggyászolják.

= **Zsidóünnep.** Szombaton köszönt be zsidó vallású polgártársaink újéve, a Tisri ünnepe. Jövő vasárnap pedig Jom Kippur ünnepe lesz. Ezek az ünnepek a zsidóság legnagyobb sátoros ünnepei.

= **Városi közgyűlés Veszprémben.** Tegnap, szombaton d. e. 10 órakor tartott meg, de lapzárás miatt csak legközelebb hozhatunk róla tudósítást.

= **A Balatoni Szövetség közgyűlése.** A Balatoni szövetség dr. *Óvri* Ferenc országgyűlési képviselő, ügyvezető alelnök elnöklésével tartotta meg közgyűlését. Tudomásul vették a tagok nagy számorodását, majd a földmivelési és kereskedelmiügy miniszter és a közlekedési miniszter leiratait, amelyekben a balatoni fürdők tej-ellátása dolgában intézkedtek. *Kvassay* Jenő balatoni miniszteri biztos három javaslatát a fürdő-törvény tervezetét készítő bizottsághoz tették át. A szövetség előterjesztései alapján a balatoni kört építést folytatni fogják és pedig úgy a zalai, mint a veszprémi részeken is. A szövetség intézi a Balatonvidéki Villamosművek Részvénytársaság tőkeemelésével kapcsolatos ügyeket és remény van rá, hogy a jegyzés alá kerülő két millió koronát *ful fogják jegyezni.* A kormánybiztosságnak balatonfüredi és siófoki kirendeltségei már is jelentős munkát végeztek a visszaélések megakadályozására. Az indítványok során elhatározták, hogy a balatoni kört badacsonyi szakaszának a parton való megépítését kérelmezik. Elhatározták, hogy a szövetség előterjesztést tesz, amely szerint mezőgazdasági munkákra már alkalmatlan rokkantakat bér-villákkal ajándékozzák meg. Ezután a választmányt engedélyezték ki, majd *Patak* Bertalan főmérnök tartott előadást a Balaton villamosműveinek fejlesztéséről. A választmány új tagjait megválasztották *Reischl* Imre városbíró, dr. *Ebtevényi Nagy* Olivér főispán, dr. *Felber* Artur kir. főügyész, *Forgách* Károly grófot, *Fejér* István veszprémi takarékpénztári igazgatót, *Fáber* Sándor akadémiai tanárt, dr. *Herczeg* Mihály udvari tanácsost, *Ibosa* Nándor birtokost, *Kenessey* Miklós nyug. enyingi főszolgabíró, *Lazán-szky* Béla igazgatót, g. *Mailath* Józsefet, dr. *Romy* Béla ny. államtitkárt, dr. *Szenten* Anzelm zirci perjtelt, dr. *Tevely* Bélát, gróf *Zichy* Andort, *Merei* Vajda Elemért, *Kovács* Béla gyógyszerészt, *Vajda* Ákos körjegyzőt, *László* Domokos műszaki tanácsost, dr. *Gordon* Róbertet, dr. *Segesdy* Ferenc bfüredi táblabíró, *Oeconomo* György járszágigazgatót, *Iszer* Károly főfelügyelőt, dr. *Sári* János veszprémi takarékpénztári, dr. *Berzsenyi* Gerő körjegyzőt.

= **Gyermeknap** Hírül adtuk legutóbb, hogy az Orsz. Gyermekvédő Liga Veszprémmegyei Bizottsága szeptember 7. és 8. napjain gyermeknapj ünnepét rendez várme-gyénkben. Amint most értesülünk, a közbeső zsidó újév miatt a gyermeknapot elhalasztották és a ünnepet szeptember 13-án fogják megtartani.

= **Dohányjegyeket Veszprémben!** A múlt pénteken volt megint dohánykiosztás Veszprémben. Ez alkalommal a dohánynagy-*árus* megkérdezte az éppen nála vásárló szerkesztőnek, hogy ki és mikor volt *goremba* az ő üzletében szerkesztőkhöz, mert Balatonkeneséről figyelmeztették, hogy a mi lapunkban megjelent trafiküzleményeink reá vonatkoznak. Aztán a kiszolgálásban segédkező nejevel együtt elpanaszolták, hogy milyen rettenetes rumli szokott náluk lenni egy kiosztáskor, a közönség persze türelmetlen és mindenki akar magának valami kis trafikot biztosítani, viszont neki, a nagytőzsdésnek pedig rindelet írja elő, hogy csak hány százaléki erejéig szolgáltathat ki trafikot kisérvényesítésnél egy egy vevőnek stb. Ha valaki az ő helyzetébe bele tudná élni magát, nem csodálkoznék még azon sem, ha néha ki-

fognak a türelemből. — Szerkesztőnk meg nyugtatta, hogy vele szemben senki sem volt goromba sem a nagytőzsdében, sem a kistrafikokban. Egy kis udvariatlanságot kellett ugyan tapasztalnia egyszerű-mászor; de az is legutóbb a Kioszk-tőzsdében s ott sem a tulajdonosról részéről érte. Figyelmébe ajánlotta tehát a nagytőzsdé tulajdonosának, amit ezáltal mindazoknak, akiket illet megisméltünk, hogy mi nem a saját sérelmeink megtorlása és nem a magunk előnyének biztosítása érdekében használjuk lapunk hasábjait, hanem a jól felfogott közérdek irányítja tollunkat s ettől nem tágitunk, habár felszólalásunk nyomán keserűség, durvaság, vagy még ezeknél is rosszabb érzések fakadnak egyesek lelkében, amik csak a mi igazságunknak a bizonyítékai. Így van ez a dohányjegyrendszer kérdésével is. Talán így, a mostani rend, helyesebben: rendszertelenség mellett kedvezőbb vásárlási esélyei voltak szerkesztőnknek (igaz, hogy igen szerények az igényei), mintha a dohányjegyeket meghonosítanák Veszprémben, ámde ez sem tart attól vissza, hogy ne az egyedül igazságos módszer mellett foglaljunk állást. És — amiként személyesen is megmondta szerkesztőnk szombatán — ha Kelemenének is csak kelemelenséget okoz a mai dohányelosztással járó vesződség, annival megokoltabb, vagyis az ő érdekében is fekszik, hogy mielőbb megszabaduljanak attól a dohányjegyrendszer folytán. Hát miért nem akarják ezt Veszprémben meghonosítani? Erre a kérdésre még nem kaptunk választ azoktól, akikhez (az illetők bizonyára találva érezték magukat) pedig azt intéztük: Miért kísérleteznek mindenfélre, sikerre nem vezető módszerrel, de ezzel az egyetlennel, a legjobbal a világot meg nem próbálkoznak! Talán azt várják, hogy magasabb helyről avatkozzanak a kérdés eldöntésébe? Hiszen ha csak az kell! ... No mert így nem maradhat, ez nem állapot. Legutóbb például egyes tisztviselő-csoportok károsodtak a miatt, mert az illető kijelölt kistrafikok másik csoportnak elégitette ki az igényét. S hiába szólnak; legfeljebb gorombaság érte a bér, amit bizony — a hozzánk beérkezett panaszok szerint — a kistrafikok némelyikében is sokkal hamarabb meg lehet kapni, mint a dohánynyomult. Ez mind megszünnék a dohányjegyrendszer mellett.

— Rokkantgyűlés. A Magyarországi Munkások Rokkant és Nyugdíjgyűléte veszprémi fiókpénztárának választmányja a hó 8-án — vasárnap — délután 5 órakor a Korona-szálló befizetési helyiségében választmányi ülést tart, melyre a választmányi tagokat ezúton is meghívja az elnökség. — A tárgyisorozat fontossága megkívánja a v. tagok pontos megjelenését.

— Somlót elverte a jég. A pénteken és szombatán Vas megyén végigvonuló zápor és vihar a veszprémmegyei Somlóhegyet is érte. A záporos jéggel érkezett és a szőlőkben igen nagy kárt tett. Az áradat sok helyen a tőkét is kidöntötte. Zircen és Bakony fölött is nagy zivatar vonult végig, amely a gyümölcsösben sok kárt okozott.

— Fejérmegyei Talajművelő Társaság. Közismertek azok a nehézségek, amelyekkel a gazdaközönség a talaj megfelelő művelése körül küzd. Az igaérő minden képzületet felülmúló árákon is csak nehezen szerezhető be, gazdasági gépek még horribilis árákon sem kaphatók. Új gépeket hazai gyáraink egyáltalán nem gyártanak, a régi gépek pedig a használat folytán kopnak, törnek, üzemképtelenné lesznek és javításuk pótalkatrészek beszerzése is szinte lehetetlen. E bajokon segítené az érdekeltek szövetségére lépnek és közös erővel igyekeznek a hiányok pótlására. Így történt ez a tavalyi év tavaszán Veszprémben is, ahol a később fősipánna lett dr. Rainprecht Antal kezdeményezésére és elnöksége alatt megalakult a Veszprémmegyei Talajművelő Részevnytársaság. Most pedig ugyanilyen akció indult

meg Fejérmegyében, amelynek élén gróf Esterházy László v. b. t. l., a Fejérmegyei Gazdasági Egyesület elnöke, gróf Széchenyi Viktor volt fősipán, a Fejérmegyei Takarékpénztár, Lintner Sándor ny. jószágigazgató, a Fejérmegyei Gazdasági Egyesület alelnöke, Armos Jenő gazd. egyesületi titkár és a Magyar Földművelésügyi Minisztériumok és magyarországi gazdasági akadémiák szakértői is. A Fejérmegyei Talajművelő Társaság, a folyó év őszén — egyelőre bérszántásokkal — tevékenységét már meg is fogja kezdeni és működési körét ki fogja terjeszteni Veszprém, Tolna, Komárom és Esztergom vármegyék gazdasági egyesületeit és megjelentek azon a földművelésügyi, a honvédelmi minisztériumok és magyarországi gazdasági akadémiák szakértői is. A Fejérmegyei Talajművelő Társaság, a folyó év őszén — egyelőre bérszántásokkal — tevékenységét már meg is fogja kezdeni és működési körét ki fogja terjeszteni Veszprém, Tolna, Komárom és Esztergom vármegyékére is. A próbaszántások különböző mélyű talajokon, különböző mélységekre szeptember 4. és 5-én voltak.

— Drágább lett a tej. Az áremelésre vonatkozó közlélményi miniszteri rendelet már megjelent a hivatalos lapban. Az új árak a következők: Kis- és nagyközönségben: Helyben átvéve a termelőnél tejkereskedő részére 120 fillér, a termelőnél a fogyasztó részére házhoz szállítva 124 fillér, a tejkereskedőnél a fogyasztó részére 228 fillér. Rendezett lánocsu városokban: A termelőnél a tejkereskedő részére 124 fillér, a termelőnél a fogyasztó részére házhoz szállítva 128 fillér, a tejkereskedőnél a fogyasztó részére 134 fillér.

— Új postabélyegek. A kereskedelmi minisztérium már régebben elhatározta új bélyegeket forgalombahozását, amelyek még készülőben vannak. Az új bélyegek közel egy éve vannak nyomás alatt és fokozatosan adják ki a postahivatalok részére. Közöttük egy új érték is van, a 95 filléres. Ennek forgalombahozatalát az új háborús tarifa tette szükségessé. A király aucképevel ellátott bélyegek 10, 15, 20 és 25 filléres értékekben készülnek, a 40, 45, 50 és 95 filléres bélyegeket pedig a királyné arcképe díszíti. Egyelőre csak 10, 20 és 40 filléres bélyegek kerültek kiadásra, a többi még nyomás alatt van. Az új bélyegek mellett természetesen forgalomban maradnak továbbra is a most érvényben levő aratásrajzi bélyegek.

— Lesz-e újabb rekvirálás? E című legutóbbi hírünkben közöltük, hogy a közlélményi miniszter 4300 vagon búzának és rozsnak, továbbá 1270 vagon árpanak a beszerzését követelte a vármegyétől. Ezeket a mennyiségeket dr. Bibó Károly alispán a következőképpen osztotta fel a vármegye járásai és városai között: A devacséri járás búzából és rozsból együttesen 753 vagon és 34 métermázsát, árpából 192 mmázsát tartozik beszerzésre, az anyingi járás búza-rozsból 990 v. 91 mm., árpából 412 v. 35 mm.; a pápai járás búza-rozsból 967 v. 81 mm.; árpából 167 v. 64 mm.; a veszprémi járás búza-rozsból 661 v. 33 mm., árpából 179 v. 27 mm.; a zirci járás búza-rozsból 829 v. 20 mm., árpából 289 v.; Pápa város búza-rozsból 65 v.; árpából 20 v.; Veszprém város búza-rozsból 35 v., árpából 10 vagon, vagyis összesen 4352 vagon és 59 mmázsa búzát és rozst, valamint 1970 vagon és 26 mmázsa árpat és pedig szeptember végéig. Ettől a mennyiségtől nem tágit a miniszter s ha önkéntes felajánlás után nem jön össze, a legzigorúbb rekvirálás lesz utána. A fent jelzett mennyiségek biztosítása végett az alispán vonatkozó rendelete a napokban megy ki a főbírókhoz és polgármesterekhez.

— Rendelet az alomszalmáról. A hivatalos lap rendeletet közölt, amely szerint gazdasági szükséglet címén a folyó gazdasági évre minden számos állat után összesen hat métermázsas alomszalma vehető számításba. A dohánytermelők részére számításba vehető

alomszalmamennyiséget az igénybevételnél előjáró hatóság állapítja meg. Mindama családok részére, amelyek beigazoltan egyéb fűtőanyaggal nem rendelkeznek, tíz métermázsas, gazdaságokban (ha más alomtól nincs) anyakocák részére darabonként egy métermázsas alomszalma vehető számításba.

— A só is megdrágult. A pénzügyminiszter elrendelte a sóárak fölemelésének végrehajtását. Az árak fölemelését — amint köztudomású — az országgyűlés két háza szavazta meg s a miniszter most a hivatalos lapban csak utasítja a sóhivatalokat, hogy a jövőben a kósó alapárát métermázsánként 18 kor. helyett 28 koronával, a főtt sóét 19 kor. helyett 38 koronával, a tengeri sóét 18 kor. helyett 33 kor. val, a konyhasókat általában 10—10 koronával drágábban, a marhasó árát pedig 6 kor. helyett 10 kor. val számlázzák és az eladási árakat ennek megfelelően állapítsák meg.

— Elveszett a múlt pénteken Veszprémben egy fekete selyem relikül, amely egy övegye urinól talajdonos volt. Tartalma egy pár fekete keztű, egy szekrénykulcs, egy tiszta fehér vászonzebkendő monogrammal, egy sárga bőr pénzárca, amely utóbbiban egy darab 2 koronás bankó, néhány darab 20 filléres és más aprópénz, két aranygyűrű (egyik opál, másik türkisz kövel) volt. A rendőrség, ahol a kárvalótt bejelentette, nyomoz az elveszett ékszerek stb. után, de ezúton is közreadjuk, hogy igazán Istennek tetsző cselekedetet vinne véghez az, aki annak az élet súlyos terhével és a sors csapásaival annyit küzdött övegyenek elveszett ékszereit, amelyek neki igen-igen nagy értéket képviselnek, visszaszolgáltathatná, ha megtalálja.

VISZKETEG!

Rüh, sömör és mindennemű bőrbaj biztos gyógyszer a

BORÓKA-KENŐCS.

Nem piszkít és szagtalan. Ára 3, 5 és 9 kor. Hozzávaló Boróka-szappan 5 kor. Készíti Gerő Sándor gyógyszerész, Nagykőrös.

Veszprémben kapható:

Földes Lajos, Czermák Lipót, Incze Kálmán és Kocsuba Emil gyógyszerésztárában.

Színház.

Szombat, aug. 31. Pásztor és Góth színműve: a Vengerkák került színre. Kovács Lulu és Doktor János, de különösen utóbbinak játéka mélyen megható volt. Játéka egész során csak szerepének éi, soha egy pillanatot észre nem vettünk, amely idő alatt más gondja lett volna (mint például a parnerénél gyakran előforduló frizúra-igazítás), mint hogy alakításait a legtekélyesebb módon keresztülvige. Még Medgyaszay Amál és Vécsey Ilona játéka érdemel külön említést.

Vasárnap, szept. 1. D. u. az Aranyvirág-ot elevenítették fel, este pedig Fall Leó kedves zenéjű operettje, a Stambul rózsája került színpadra. A színészek játéka teljesen megfelelő volt. A főszerepben Vidá Illus pompázott változatos öltözékeivel. Achmed bejt Szalmásy István személyesítette. Kellemes hangjával és fellépésével teljesen megnyerte a közönség tetszését. Midillit Marcinka Vica alakította s ez első fellépésével, kivált tánccal lekötötte a közönség figyelmét. Hangja még iskolára szorult. Müller Flórián szerepének valóságos tombolt a közönség. Kemál pasát Erdélyi játszotta sikerrel.

Hétfő, szept. 2. Bernstein Henrik színművét, a Tolvaját játszották el. A színmű

tárgya nem új. Egy asszony, hogy minél jobban élhessen érzi a szenvedélyének, bárányjától — akinél vendégségben van — pénzt lop. A lopást észreveszik és a nyomozás során a vendéglátó házgazda fia került gyanúba, aki már régóta szerelmes a tolvaj asszonyba. Az asszony titokban bevallja a szerelmes ifjunak elkövetett bűncselekedetét. A fiu, hogy az asszony becsületét megmentsse, vállalja a vádat. A jelek a bünnös asszony férje előtt feltűnnek, a férj faggatja az asszonyt, amire ez bevallja a tett elkövetését s a házaspár megsemmisülten távozik a vendégszeretől háztól. Braziliába mennek, ahová az apa száműzte volna az önfeláldozó fiut. A szereplők közül Fodor igazgató, Kovács Lulu, Doktor és Vécsey szépen oldották meg feladatukat.

Kedd, szept. 3. A Hajduk hadnagya című nagy sikert elért operettet elevenítették föl jó szerencsével.

Kemény szücsmester

tisztelettel kéri a vidéki t. vevőközönséget, hogy szörmeáru szükségletükről idejekorán gondoskodjanak, mert most még — az újabb áremelkedések előtt — a régi áron tudja őket kiszolgálni:

Kemény szücsmester szörmeáruháza

Budapest, VI., Andrássy-ut 6.
Telefon 62-76. Telefon 62-76

BIRTOKOKAT

keresek megvételre, tekintet nélkül terjedelmükre. Közlendő a birtok művelési ága, termérték, a birtok teherterelei, részletes leírása az épületeknek, fundus instruktus részletezése, vasuti állomás s a birtok ára.

Ajánlatokat kér:

farádi Balogh Constantin

banküzlet

Budapest, VI., Vörösmarty-utca 41.
Telefon 170-91

Előre lássuk el magunkat

szőlőkötöző-papirzsineggel.

A folytonos gyártási zavarok s a nyersanyag nehéz beszerzése folytán kétséges, hogy a következő szezsonban lesz-e egyáltalán szőlőkötöző anyag. Azért ajánljuk kőtűző Rafflapótló papirzsinégünket, kapható bármily nagy mennyiségben azonnali és későbbi szállításra a

Papírüzemi és Kereskedelmi Rt.-nél
Budapest, VII., Rákóczi-ut 6.
Sürgőnycim: Papirtextil. Telefon 83-001

Tisztelettel tudatjuk, hogy a **Siófoki Központi Tejesarnokot megvettük.**

Bárki másnál

előnyösebb feltételek mellett vásárolunk

tejet.

Arajanlatokat kér:

Havasi Vajvállalat

Siófoki Tejesarnokok Siófok, vagy Központja Kaposvár.

Vízkeletőget, Sömört, Röhrt

hagyományos elmulasztás a D. Flasch féle eredeti törvényesen védett

„Skaboform“-Kenőcs.

Nincs szaga, nem piszkít. Mindig eredeti procedés Dr. Flasch félet kérjünk. Próbát legény 3— K, nagy legény 5 K, családi legény 12 K.

Veszprém és vidéke részére főraktár:

Kocsonya Ernő „Pekete sz.” gyógyszertára Veszprémben.

Vételnél a Skaboform-védjegyre ügyeljünk.

iskolaszerek, rajzszerk, papirok, minden e szakba vágó cikkek a legelőnyösebb áron kaphatók.

PÓSA ENDRE

könyvkereskedésében

Veszprém, Rákóczy-tér 3. sz.
(Saját ház.) Telefon 93.

Minden iskolában használható tankönyvek raktáron vannak.

„DIADAL“

ruhafestéket használjon, ha szépen és jól akarja a ruháit festeni.

Ára osomagonként 70 fillér.

Egyedüli raktár:

STEINER BÉLA drogéria

Székesfehérvár, Kossuth-u. 7.
Vízontelárusítóknak árkedvezmény

KÖLCSÖNÖKET

köznevelésnek, nyugdíjasoknak fizetési előjegyzésre életbiztosítással kesesség nélkül, továbbá földbirtokokra, házakra ötven évtől egész halvanót évi törlesztésére, második helyre tíz évi törlesztésére.

Veszek örökségeket, házrészeket, életbiztosítási kötvényeket, ematnemeket.

farádi BALOGH CONSTANTIN

BUDAPEST, VI., Vörösmarty-utca. 41. szám.
Telefon 170-91. (Válaszhang csemlendő)

Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal.